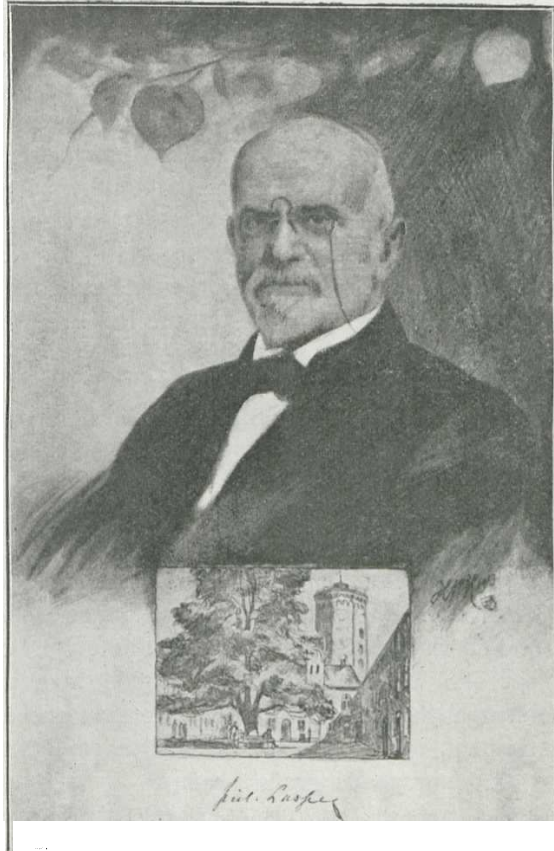

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
XXXXXXXXX MEDLEMSBLADXXXXXXXXX

3die Serie.

Nr. 2. Decbr. 1913.

Hans Nikolai Hansen

Regensprovsten, Professor Julius Lassen.

NYT FRA REGENSEN.

Hans Nikolai Hansens Radering af Regensprovsten, Professor Julius Lassen.

Saaledes er altsaa den Radering falden ud, hvorved Regensianersamfundet har villet hædre Provsten og rejse ham et varigt Minde.

Portrættet er ganske ypperligt som Kunstværk betragtet og det udmærker sig desuden ved en i den moderne Kunst ikke altfor hyppigt forekommende Foreteelse: det ligner godt. Maaske giver det ikke netop det pater-familias-Udtryk, som enkelte af Regensianerne har lært at kende og elske; men disse Provstens enkelte, mere nærstaaende Venner maa erindre, at det gjaldt om at vælge det Udtryk hos Provsten, som var kendt af alle Regensianere; vort Billede giver den varmtfølende og klarttænkende, faste Regensprovst.

Det kan sikkert interessere Regensens Læsere at se, hvorledes Bladet som Kunstværk er blevet bedømt af Kunstkere, og det er derfor paa sin Plads her, af de talrige (og alle rosende) Anmeldelser at citere den, som den gamle Koldingrektor, Magister Sigurd Müller, som vel nok kan betegnes som en af vore første Autoriteter paa Raderings Omraadet, har skrevet i »Berlingske Tidende«: »Som Redegørelse for den fremstillede Personlighed staar Kunstværket højt; rent formelt ligner det slaaende, Hovedet er udmærket modelleret og løftet ud fra Baggrunden, fuldt af Liv og Karakter; hvor straalere dog de Øjne af Klogskab — man kunde fristes til at bruge det sjældent anvendelige Ord: Visdom — og Hjertensgodhed! I teknisk Henseende hører Bladet til Mesterens bedste, delikat gennemført, som det er, uden at der forekommer en overflødig Streg anbragt for Virkningens Skyld.

Det lille Parti fra Regensgaarden med Linden og med Rundetaarn i Baggrunden slutter sig dekorativt ingenlunde godt til Portrættet. Men i og for sig er det saare skønt, neppe mindre fuldkomment end en saadan Perle i Hans Nik. Hansens landskabelige Produktion som: »Derude er koldt«. Pladen til Raderingen er, meddeles det, tilintetgjort efter 300 Tryk. Mon dog ikke det lille Billede af Gaarden skulde være unddraget Ødelæggelsens Vederstyggelighed? I saa Fald maatte man ønske, at der kunde træffes et Arrangement, og »Regensgaarden« blive særligt trykt til Glæde for alle Elskere af fremragende grafisk Kunst.

Ogsaa fra anden Side har der lydt stærke Lovord over Bladet; saa Regensianersamfundet har høstet megen Glæde af sin Plan; ikke mindst har det været en Tilfredsstillelse for Medlemmerne ved denne Radering at have rejste en varigt Monument for en dem alle kær Personlighed.

Regensianersamfundets Sommerfest Søndag den 29. Juni 1913.

Sommerfesten foregik i et straalende Vejr.

Ved Festmiddagen havde c. 30 gamle Medlemmer givet Møde. Man fandt hurtigt den gamle Tone og dette Forspil til Gildet forløb muntert og fornøjeligt. Men Stemningen kulminerede dog først om Aftenen ved Gildet i Regensgaarden.

Omtrent 150 Deltagere var tilstede og Gaarden var naturligvis illumineret. Magister Carl Roos indtog Forsædet ved Soldet under Linden og efter at den traditionelle Lindekantate af Iver Iversen atter i Aar var afsunget af Regensens Sangforening med Mathæus Henriksen som Solist, tog Lederen selv Ordet for i en stor, tankevægtig og kraftigt holdt Tale at hylde Provsten. Taleren sluttede med at afsløre det nye Billede. Provsten takkede og talte om sig selv som Regensprovst. Senere rejste Formanden, Poliassiistent Hakon Jørgensen sig og bragte Hans Nikolaj Hansen, som ogsaa var tilstede, en Tak for Billedet, og for den Omhu og Interesse hvormed han havde arbejdet derpaa. En Mængde ældre og yngre Talere fik derefter Ordet efterhaanden som Punschen sank i Bollerne, bl. a. den fhv. Klokker Christiansen, som holdt den versificerede Hyldesttale til Provsten, som er aftrykt nedenfor. Hele Festen forløb fortræffeligt, og Sommernatten var vidunderlig. Ikke mindst var det glædeligt for Foreningen at saa mange yngre Regensianere havde givet Møde.

Af de talrige Sange er en Sang af Magister Roos aftrykt her:

Skygger skumre mellem røde Mure,
Natten venter med sin Stjernehær,
Linden bruser, som en Ørn i Bure,
som den svared fjerne Skoves Træ'r.
Lad os lytte til de dybe Stemmer,
Vexelsangen i den lyse Kvæld.
Natten stiger, men vort Øje gemmer
Solens sidste, varme Straalevæld.

Skygger dale over alle Dage;
frygt ej Natten, som os venter da.
Kvælden først vil i sin Favn os tage,
syng for os, før vi gaar herfra.
Held da den, hvis Liv som Korn paa Agre
faldt i unge Sjæles aabne Muld,
thi i Aftensol paa Vipper fagre
skuer han sit eget Hjertes Guld.

Tak, o Dag, for Striden du os bragte,
 Tak, o Kvæld, for Fred til bredfuldt Maal,
 at vi Drikken rigtig blandet smagte,
 Livets Drik i vore Hjerters Skaal. —
 Tak, o store Nat, som langsomt kommer,
 stjernekranser Kronen paa vor Gaard,
 thi vi ved, der gaar en evig Sommer
 frem, hvergang vi selv har tændt en Vaar.

Regensprovstens billede.

Der ridses på kobber, der trykkes på blad,
 der skabes et billed med nål og med sværte,
 og stoffet får mæle, når kunstneren vil,
 og taler til menneskers hjærte,
 beretter ej bare om sværte og nål
 og kunstnerens øvede snille —
 så vist som livet er kunstens mål
 og værkernes evige kilde.

Og herligt er det for kunstnerens ånd
 med kyndigt øje og smidig hånd
 at bringe det døde papir til live
 med lys og skygge og streg ved streg,
 at tvinge det til at give
 et levende kontrafej.
 Men skønnere kunst og rigere eje
 fik den, som ævned ad livets veje
 at ridse sit billed levende ind
 i bankende menneskehjærter.....

— Der bydes til fest om Regensens lind,
 og tændt er de festlige kærter:
 Regensen hilser sin provst!
 De gamle, som værner om gårdens minde,
 vi unge, som tog deres arv herinde —
 vi hilser alle vor provst!

Thi vi, som — bundet af samme bånd
til stedet — retter vort blik tilbage
og ser vor regentids flygtende dage,
har mødt regensprovstens milde ånd
og følt, at han øged det lyse skær,
der er over livet, som leves her
i ly af de røde tage.

Mens dage blev år, og årene gik,
han mødte vor færd med forstående blik,
og kalder vi i vor erindring frem
studentertidens fredlyste hjem,
hvor alle var frie og rige,
vi kan ej tænke på gård eller lind,
uden vi mindes provsten tillige. —

En kunstner har øvet sit kyndige snille
og ridset hans ansigt frem på sin plade:
nu lyser imod os, blandt lindeblade,
de kendte træk — de stærke og milde.
Papiret fik liv af kunstnerens stræben,
og mindet fik levende ord på læben
om skønnere kunst og rigere magt
end den, som i skygge og streg blev lagt.
Hvad kunstneren skabte med nål og sværte
vil stille tale til åbne sind:
provst Lassen ridsed sit billed ind
i regensianernes hjærte.

Christiansen.

Ploug-Litteratur.

*Poul Rytter: Sylvesternat. Atellan
i 3 Akter, udgivet af O. Schlicht-
krull. (G. B. N. F.)*

I Anledning af Hunderdaarsdagen for Carl Plougs Fødsel har Selskabet for nordisk Filologi udgivet en af hans Atellaner »Sylvesternat«. Udgaven, der er særdeles smagfuldt udstyret, er besørget af Hr. Oskar Schlichtkrull, den samme, der ifjor udgav Urteksten af Hostrups »Genboerne«. Ud-

giveren har med stor Dygtighed skilt sig fra sit Arbejde og har aabenbart ikke skyet nogen Møje for i Indledning og Noter at naa den størst mulige Nøjagtighed.

Ser man paa Atellanen, som den nu foreligger fuldt oplyst i alle Enkeltheder ved det interessante kritiske Apparat, kan man godt forstaa, at den med sine broget vekslende Scener og Figurer og sine talrige lokale Hentydninger til Datidens Forhold og Personer har vakt Jubel under Udførelsen i ikke mindre Grad end den mest slagfærdige »Revue« i vore Dage. Men Kommentar skal der unægtelig til paa alle Punkter, og en Oplæsning eller Opførelse i vore Dage for temmelig forudsætningsløse Tilskuere vilde neppe faa den tilsigtede Virkning.

Det er meget lærerigt at sammenligne den her udgivne Atellan med »Genboerne« i dennes Urtekst og i dens nu paa det kgl. Theater opførte Skikkelse. Man ser, i hvor høj Grad Plougs Atellandigtning er Forudsætningen for Hostrups Studenterkomedie, men tillige, hvorledes Hostrup med den ham egne Evne til Selvkritik og Forbedring efterhaanden har omformet det lokaliserede og tidsbundne Stof til en mere almengyldig Komædie, der den Dag i Dag virker umiddelbart og fornøjeligt uden at nogen kommenterende Forklaring er nødvendig.

Man skylder Hr. Schlichtkrull megen Tak for hans grundige Syslen med de til Regensen knyttede Digtere. Han vil have udmærkede Betingelser for en Gang at tage den Opgave op at levere en tidssvarende og med det desværre ikke særlig rigt forhaandenværende Billedstof udstyret Regenshistorie.

S. S.

Regensboliger.

I Tilslutning til den i »Regensen« I. Serie Nr. 4 givne Liste over de gamle og nye Værelsenumre, meddeles her nogle mere almenkendte Alumnens Regensbolig, for saa vidt som denné kendes og ikke er bortfaldet ved Ombygningen. Har Værelset faaet nyt Nr. angives dette i Parenthes: Poul Møller 1813—15 I. 6. — Chr. Winther 1818—21 VI: 6 (5). — D. G. Monrad og C. F. Aller 1831—34 I. 6. — C. Ploug 1833—36 I. 1. — P. L. Møller 1834—37 III. 2 (1). — Jap. Steenstrup 1837—40 IV. 1. — C. Hostrup 1841—44 IV. 9. (6), skrev »Genboerne«: IV. 7 (4). — Joh. Helms 1847—51 VI. 10 (8). — V. Hørup og H. Hørring 1864—67 IV. 7 (4). — N. R. Finsen 1882—86 III. 12 (11).

S. S.

Fra Regensen.

Årets forlystelser danner en broget række at se tilbage på. Kompagniskabet *Valde* (o: stud. mag. Valdemar Andersen) og *Mehl* (også stud. mag.) har været den over vandene svævende ånd. De to veltjente regenspoeter dyrker i fællesskab en meget munter muse, og ved festerne har de strøet om dem med en overdådighed af kvikke vers.

I forårsklokkeratet mødte de til martsballet op med en lille farce, der bar den besynderlige titel »Fyr på Kaminen eller Skyd ikke på Pianisten«. En farcedigters veje er uransagelige, og det vil sikkert være håbløst at finde nogen sammenhæng mellem de to dele af titlen. Farcen blev fornøjeligt spillet, den ene af forfatterne, Valde, spillede selv med. Navnlig de slagfærdige viser gjorde megen og fortjent lykke, med deres lette skæmt og deres forbløffende rim. Hvad mener man om en prøve som denne:

Se det var nu i lørda's
da med et likørglas
jeg legede i »Industri'n«....

Både de to forfattere og dilettanterne høstede megen ros. Best huskes vel stud. med. Lassens naturtro hik. De kvindelige roller udførtes af de to smukke frøkener Gerdes, der begge er forlovede med regensianere.

Kort tid efter blev farcen spillet for de gamle på »Almindeligheden« af vore dilettanter, og senere blev den solgt til Nørrebros teater, hvor den dog endnu venter på sin opførelse.

Lindeballet i år blev en afgjort succes, idet vejret for en gangs skyld viste det lune ikke at hindre dansen i fri luft. Som særlig overraskelse bødtes der på viseforedrag af Københavnerens yndling skuespiller Alstrup.

Til rusgildet løb som sædvanlig en revy af stabelen. Den er i to akter, har tre forfattere. Teksten er af Albrechtsen, medens Valde og Mehl er ansvarlige for viserne. Den bærer den mystiske titel: »Hvor Farumsøen vander — eller Uh! est la femme?« Det er naturligvis viserne der ta'r hovedparten af applausen. Her er en prøve:

At høre Herold synge på det k-g-l.
og hjemme lytte til det Bangske tonevæld —
det er kun en lille forskel.
At sove ud på svanedun i pøhjas
og i en stumpet skjorte på en hømadrass —
det er en stor forskel.
Men hver dag sylte håret ind i terpentin
Javol Pixel, Champus, Toxin, benzin, kinin,
Dentin, Odol, phénace-, vase-, glycerin —
det er middel for - skæl!

Den 6. decbr. afholdtes et lille bal med en aftenunderholdning, hvor kgl. solodanserinde fru Jørgen Jensen gengav »Emilies Hjærtebanken« og skuespiller Henrik Malberg oplæste digte af Jeppe Aakjær. Underholdningen vakte meget bifald. Den unge nydelige fru Jørgen Jensen blev til festen sluttede, og gårdens bedste dansere kappedes om at føre hende igennem de moderne valsers mysterier.

Chr.

Regensianersamfundet

samler ældre Regensianere til aarlige Fester paa Regensen og udgiver Medlemsbladet »Regensen«.

Kontingent 2 kr. årlig.

Indmeldelser modtages af Sekretæren stud. mag. *Th. Lind*, Bogø Realskole, og paa Bladets Ekspedition: *Arnold Busck*, Bog-, Papir- og Stempelhandel, Købmagergade 49. Telefon 2453 og 2454.

Raderingerne

af Regensprovsten sælges hos Boghandler **Arnold Busck, Købmagergade 49**. Priserne er for

Almindeligt Tryk	10 Kr.
Japanpapir	15 —
Signeret Kunstnertryk	25 —

Ved Forhaandssubskriptionen tegnede der sig 6 for Kunstnertryk, 34 for Trykket paa Japanpapir og 93 for de almindelige Tryk. Senere er der desuden solgt en Del Billeder, saa lysthavende behage at skynde sig; ogsaa ved Salget af det resterende Oplag har Regensianersamfundet en Indtægt.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Redigeret af Magister *Otto Andrup*, St. Hanstov 32. N. Telefon: Nora 2727.